

A mindenségit, és tovább! Aludni
ficamtalan, megkettőzetlenül,
csak mint egy kalupniban egy kalucsni;
amit szarsz is, csorogjon el belül,

legyen a sziveden, legyen a szádon – – –
Felriadsz. Akkor megint csak egy álom.

Petri György

T. D.-HÖZ

Mondjad, kedves Dezső, hogyan vagy Te mostan?
Én magamat tegnap majdnem összefostam,
de a pozitívum az, hogy még csak *majdnem*,
arra gondolni is rossz, hogy *tényleg*, jaj, nem!
Szöveg jó belőlem – bébiből a kaka –
na de hát egy ilyen többszörös nagypapa
(habár rákja miatt már kevésbé *szőrös*,
mondom, hogy olvasóm hadd legyen lúdbőrös),
lehetne egy kissé már önfegyelmezettebb,
mint Domini canes, mint egy jól nevelt eb.
Főznék Neked, Dezső, egy jó pacallevest
– ilyet a világon senki még nem evett,
mivelhogy én talál tamki a recipét,
desszertként pedig majd adnék almás pitét
(ez linzertészta rummal, darált dióval,
mazsolával és még egynéhány más földi jóval).
Már ha egyetértesz abban, hogy a levés
még csak-csak tűrhető formája az evés.

AKI NEM ÉRZI

Aki nem *érzi* ösztönösen, hogy
a mártásba kell még egy csipet
fokhagyma, vagy hogy a salátaöntetbe
nem ártana néhány szem gurulós
málna, valamint kevéske jól kisült
libatöpörtyű – az ne fogjon
könnyelműen a fakanalak pengetési-
hez.

Mit kezdjünk azzal, akinek nem
nyilvánvaló, hogy a zsenge gyömbért mézben
és tokaji borban kell párolni ahhoz, hogy
kijöjjön a zamata?

DAL

Vánszorgok, fekszem,
ködben, illetve kádban,
összedörzsölöm tenyerem,
iszom folyékony kenyerem
halálra-váltan

Lázáry René Sándor

LÉHA CATULLUSI LOPKODÁSOK

I

Nincs az a nő a világon, akit még szebb szerelemmel
Vágytak, epedtek a bús férfiak – úgy, ahogy én,
Júlia, téged imádlak örökkön tiszta szivemből:
Ily hűség köti szent léthez a földi halált.

Maros-Vásárhelyt, 1892. febr. Bálint-napon